ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

БЛАГОВЕСТИЕ

Издание на храм "Свето Благовещение" – гр. София, ж.к. „Дружба" 2, бул. „Цветан Лазаров" ГОД. XV БРОЙ 11 (791)-08.11.2026 г.

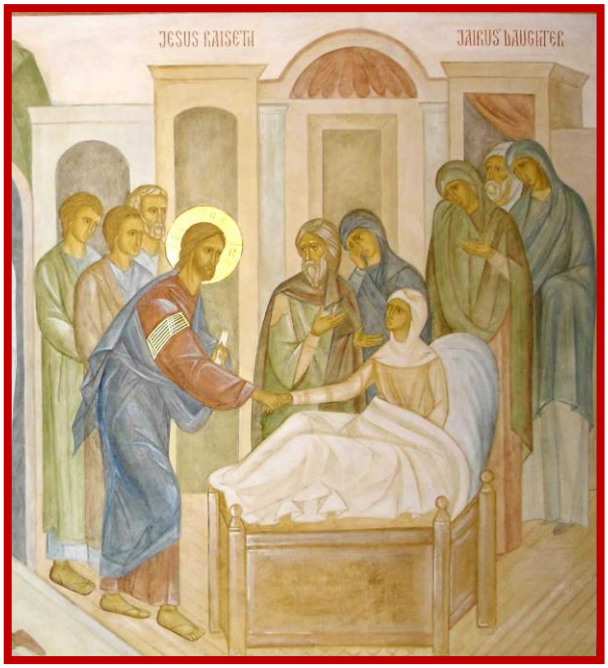
Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

Евангелско четиво

† СЕДМА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

В онова време дойде при Иисус един човек на име Иаир, който беше началник на синагогата, и като падна пред нозете на Иисуса, молеше Го да отиде у дома му, защото той имаше единичка дъщеря, на около дванайсет години, и тя беше на умиране. А когато Иисус отиваше, народът се притискаше о Него. И една жена, която от дванайсет години страдаше от кръвотечение и която бе разнесла по лекари целия си имот и не могла да бъде излекувана ни от едного, приближи се изотзад, допря се до края на дрехата Му; и веднага кръвотечението ѝ престана. И рече Иисус: кой се допря до Мене? И когато всички се отричаха, рече Петър и ония, които бяха с Него: Наставниче, народът Те обкръжава и притиска, а питаш: кой се допря до Мене? Но Иисус рече: допря се някой до Мене, понеже усетих, че излезе сила от Мене. Жената, като видя, че не можа да се укрие, разтреперена се приближи и, като падна пред Него, изяви Му пред целия народ, защо се бе допряла до Него, и как веднага се е излекувала. А Той ѝ рече: дерзай, дъще, твоята вяра те спаси; иди си смиром! Докато още говореше, дойде някой от дома на началника на синагогата, и му рече: дъщеря ти умря; не прави труд на Учителя. Но Иисус, като чу това, отговори му и рече: не бой се, само вярвай, и спасена ще бъде. А когато стигна в дома, не позволи никому да влезе, освен на Петра, Иоана и Иакова, и на бащата и майката на момичето. Всички плачеха и ридаеха за нея. Но Той рече: не плачете; тя не е умряла, а спи. И смееха Му се, защото знаеха, че тя е умряла. А Той, като отпрати всички навън и я хвана за ръка, извика: момиче, стани! И възвърна се духът ѝ; тя веднага стана; и Той заповяда да ѝ дадат да яде. И се почудиха родителите ѝ. А Той им заповяда да не казват никому за станалото.

(Св. Ев. Лука 8:41-56)

Отеческо наследство

СЛОВО ЗА СТРЕМЕЖА КЪМ ПРИДОБИВАНЕ НА НАЙ-ВИСШИЯ ДАР НА СВЕТИЯ ДУХ - СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ И КРОТОСТ

Днес на Божествената литургия светата Църква предложи на нашето внимание, мои възлюбени в Христа чеда, евангелското повествование за изцеляването от Господа на кръвоточивата жена и за възкресяването дъщерята на Иаир.

Когато човек слуша това повествование, неволно си мисли колко блажени са били хората, сред които е живял и действувал нашият Спасител Иисус Христос и особено Неговите ученици, които са били очевидци на тези дивни Христови чудеса. Не напразно Господ им казвал: ***Вашите пък очи са блажени, задето виждат, и ушите ви - задето чуват; защото, истина ви казвам, мнозина пророци и праведници са много желали да видят, каквото виждате, и не видяха, и да чуят, каквото вие чувате, и не чуха*** (Мат. 13:16- 17). Впрочем Господ е нарекъл Своите ученици блажени в сравнение със старозаветните, но не и в сравнение с новозаветните праведници, макар някои от тях да са били отдалечени с много векове от земния живот на Христа Спасителя. Действително, всички истински Христови последователи, които са живели след апостолите, също са били блажени, защото и те не са били лишени от съзерцаването на дивните чудеса, които Сам Господ извършвал в техния живот, но вече чрез свети люде, чрез св. икони, чрез мощи на Свои угодници или чрез други благодатни източници.

Дори нещо повече. Господ е казал на Своите ученици: ***Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, що Аз върша, и той ще върши, и поголеми от тях ще върши*** (Йоан 14:12). И ние знаем от книгата "Деяния на светите апостоли", че кърпите и убрусите на св. ап. Павел изцелявали болестите у хората (Деян. 19:12). Дори сянката на св. ап. Петър била целебна за людете (Деян. 5:15). А от църковното предание ни е известно, че великият апостол св. Йоан Богослов веднъж възкресил от мъртвите

няколкостотин души.

Днес светата Църква празнува паметта на св. великомъченик Мина, който особено се почита в България. Може би на мнозина от вас, мои възлюбени в Христа братя и сестри, са известни поразителните чудеса, които той е извършвал след своята мъченическа кончина. (...)

Поразителни чудеса като тези, извършвани от великомъченик Мина, са съществували в Православната Църква винаги, през цялата история на християнството. И нима може да бъде другояче? Нали благодатта на Светия Дух, чрез която Господ е извършвал дивните чудеса по време на Своя земен живот, действува и днес в Православната Църква, заради чистотата на нашата вяра. Така, до неотдавна ние бяхме очевидци на необикновените чудеса, които извършваше Господ чрез великия пастир на руската земя о. Йоан Кронщадски. А какво да кажем за великите чудеса, които Господ извършваше чрез Своя славен угодник св. Серафим Саровски. Със силата на своите молитви той вдигаше страдащите от болести и недъзи буквално от смъртния одър. А преподобни Сергий Радонежки дори е възкресявал мъртви.

Тези чудесни знамения на благодатта ще пребъдват в Православната Църква до свършека на света. Те винаги ще бъдат източник на нашето утвърждаване във вярата, на упованието ни на Божието милосърдие, извор на утешение и духовно блаженство.

Но ето на какво трябва да обърнем своето внимание, възлюбени. Чудесата не са най-главният и най-висш източник на нашето блаженство. Те представляват сами по себе си външна благодат, защото действуват спасително върху нас отвън. Но чрез Тайнствата на Църквата ние получаваме от Бога вътрешната възраждаща благодат на Светия Дух, която е главният и най-висш източник на нашето блаженство, най-драгоценното благо за нас. Тази благодат е толкова скъпоценна за нас, че нейното даруване е било целта на идването на нашия Спасител в света, на Неговите кръстни страдания и смърт. ***За вас е по-добре Аз да си замина*** (т.е. да отида на кръстна смърт); ***защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви Го пратя*** (Йоан 16:7), казва Той. Тази божествена истина е разкрил прекрасно в своите творения учителят на Църквата преп. Симеон Нови Богослов.

Но ако даруването на благодатта като наше наследие е била цел на кръстната смърт на Христа, на цялото Негово домостроителство в делото на нашето спасение, то ясно е, че ние трябва да се стремим към нея, да се стремим към разкриването в себе си на тази благодат до нейните дивни прояви като към най-висша своя цел, към най-скъпоценно благо за нас. Тази истина ни поясняват св. отци на Църквата и в частност великият св. отец преп. Серафим Саровски, който казвал, че целта на целия наш християнски живот трябва да бъде придобиването на благодатта на Светия Дух. Наистина ние вече я имаме от момента на приемането и в тайнството св. Миропомазване. Но ние трябва усърдно да я възгряваме в себе си чрез изпълняване на всички Божии заповеди до такава степен, че тя да царствува в нас чрез многообразните спасителни дарования на Светия Дух. Нека по този начин се осъществяват в живота ни думите на св. ап. Павел: ***Както грехът царува, причинявайки смърт, тъй и благодатта да се възцари с правда за живот вечен, чрез Иисуса Христа, нашия Господ*** (Рим. 5:21).

Разбира се, преди всичко и повече от всичко ние трябва да се стремим да достигнем най-високата степен на проявяване в нас на възраждащата благодат, да придобием висшия дар на Светия Дух, т.е. съвършената християнска любов и кротост. Ето защо Господ, за да се съединим с Него, преди всичко изисква от нас кротост, като казва: ***Дойдете при Мене... и се поучете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си*** (Мат. 11:28-29). А този покой не е нищо друго, освен блаженството на Небесното Христово царство. Става ясно, че без кротост ние никога няма да дойдем при Христа, няма да се съединим с Него, и тогава ще бъдем не блажени, а най-нещастни хора.

Нека помним и думите на Божественото Писание: ***Ето на кого ще погледна: на смирения и съкрушения духом и на треперещия пред Моето слово*** (Ис. 66:2). Следователно само кроткият човек се намира под особеното Божие покровителство. А това покровителство е извор на всички неизказани Божии милости към нас, на цялото наше щастие, на временното ни и вечното ни блаженство.

Оттук става ясно защо св. отци казват: *"Не търси чудеса, а кротък човек, който е чудо на чудесата"*.

Затова, възлюбени в Христа братя и сестри, нека търсим тази кротост и към нея най-вече да се стремим. Но преди това трябва да разберем какво представлява тя. Кротостта е младенческо незлобие, и не само младенческо, но и ангелско, и не само ангелско, но дори нещо повече - божествено.

Такава кротост е имал преп. Серафим Саровски. Когато в саровския лес го нападнали трима разбойници, той хвърлил на земята брадвата, която държал, сложил кръстообразно ръце на гърдите си и кротко им казал: "Правете с мен каквото искате". Разбойниците пребили почти до смърт светия старец със собствената му брадва. А когато те били разкрити и разобличени за извършеното престъпление и след това предадени на съд, св. Серафим ходатайствувал пред властите за освобождаването им от наказание. И нещо повече - по ходатайството на преп. Серафим разбойниците били освободени от затвора. Те дошли при Божия угодник да молят за прошка и той от цялото си сърце, като роден баща, им простил.

Такава кротост имал и светител Тихон Задонски. Когато един горд и злобен чифликчия го ударил по лицето, светителят паднал в нозете му и му поискал прошка.

Такава кротост имал и знаменитият монах на Глинската обител в Русия, блаженият Теодот. Веднъж икономът на този монастир, човек много груб и лошо отнасящ се към о. Теодот, започнал да го бие насред монастирския двор с камшик. Блаженият, вместо да побърза да избяга от икономa, тичал около него и се

смеел като дете. Заради това ангелско незлобие душата на о. Теодот в същото време, когато икономът го биел, била възнесена в небесните обители и там се наслаждавала на райското блаженство. За това необикновено откровение Господ възвестил на праведния и прозорлив игумен на Глинския монастир о. архим. Инокентий, приятел на блажения о. Теодот.

Тази дивна кротост притежавал в най-голяма пълнота и съвършенство нашият Спасител. Когато Го биели по главата и по трънения венец с тръст, когато заплювали лицето Му, Господ не отвръщал глава, а кротко и мълчаливо гледал Своите мъчители. Когато започнали да Го разпъват, Той се молел за Своите палачи.

Ето към каква благодат, към какво висше и дивно нейно проявление в нас трябва да се стремим с цялото си сърце. Ако придобием тази кротост, ние ще придобием блаженството на Небесното Христово царство. Не напразно св. ап. Павел нарича възраждащата благодат, която получаваме в тайнството св. Миропомазване, *залог за нашето наследство* (Еф. 1:14). Тук, на земята, Бог ни дава чрез Православната Църква не цялото райско блаженство, а само залог - част от него. А след смъртта ще ни бъде дарувано цялото това блаженство, но само ако през земния си живот ние разкриваме получената от нас благодат във всички нейни проявления, дори до степента на дивна кротост и съвършена любов към ближните.

Ако постъпваме така, вътрешната възраждаща благодат на Светия Дух, която ни е дадена от Бога като многоценен талант за преумножаване, не ще бъде получена от нас напразно. Тогава тя ще даде изобилни плодове още тук, понеже ще ни съедини навеки с Христа, Извора на нашата истинска радост и на всички временни и вечни блага. А след нашата смърт тази благодат, която сме разкривали в себе си, ще премине в цялата си пълнота заедно с нас в задгробния свят. Тя ще бъде за нас брачна одежда, в която ние ще влезем в Небесния чертог, за да се насладим на вечното райско блаженство в Небесното Христово царство, с което да ни удостои Господ, по молитвите на празнувания днес от светата Църква великомъченик Мина, на всички светии, а най-вече по всесилните молитви на Божията Майка, Пречистата Дева Мария. Амин.

(Публикувано със съкращения)

Св. Серафим Софийски Чудотворец, (Произнесено в руската църква "Св. Николай", гр. София 11/24.11.1946 г.)

Източник: www.hristianche.ucoz.com

Църковни празници

СВЕТИ АРХАНГЕЛ МИХАИЛ

(8 ноември)

ТРОПАР, ГЛАС 4

Предводителю на небесните войнства,
Ние недостойните винаги те молим
да ни огради с твоите молитви
като с невещественaта слава на своите крила,
и да запазиш нас, които ти се кланяме усърдно и викаме:
избави ни от беди, като началник на небесните сили.

АНГЕЛЪТ-ПАЗИТЕЛ НА ВСЕКИ, КОЙТО Е ПРИЕЛ СВ. КРЪЩЕНИЕ

Православната Църква вярва, че всеки човек има свой ангел–пазител, който се моли за него на Бога, съветва го да върши добри дела, внушава му благочестиви мисли и скърби за него, когато греши и забравя Божиите заповеди. Това вярване е основано на думите на Самия Христос, Който, посочвайки децата, казал на учениците Си:

"*Гледайте да не презрете едного от тия малките, защото, казвам ви, техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Моя Отец небесен!*" (Мат. 18:10).

В молитвата към ангела–хранител ние казваме:

"*Свети ангеле, който си ми даден от Бога, добри мой пазителю, моля ти се, избави ме от всякакви напасти, спаси ме от скърби!*"

А при всяка служба на просителната ектения ние молим Бога да ни даде "*мирен ангел, верен наставник, пазител на нашите души и тела*".

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев)

Отеческо наследство

8. КАК ДА СЕ ОТНАСЯМЕ КЪМ НАУКИТЕ?

(Продължава от бр. 789)

"След падението хората започнали да обработват земята, започнали да се нуждаят от дрехи и да имат други многобройни потребности, с които е съпроводено нашето земно странстване; с една дума, те са започнали да се нуждаят от веществено развитие, стремежът към което е отличителна черта на нашия век.

Науките са плод на нашето падение, произведение на повредения паднал разум. Учеността е придобиване и запазване на впечатленията и познанията, натрупани от човеците по време на живота на падналия свят. Учеността е светилник на вехтия човек, светилник, чрез който "мракът на тъмата се пази во веки." Изкупителят е върнал на човеците онзи светилник, който им е бил даруван при сътворението от Създателя, от който те са се лишили при

грехопадението си. Този светилник е Духът Свети, Той е Дух на Истината, наставлява към всяка истина, достига дълбините Божии, открива и изяснява тайните, дарува и веществени познания, когато те са нужни за духовната полза на човека.

На учения, желаещ да се научи на духовна мъдрост, е завещал Апостолът: "Ако някой от вас мисли, че е мъдър на този свят, нека стане безумен, за да бъде мъдър" (1 Кор. 3:18). Наистина е така! Учеността не е собствено мъдрост, а само претенция за мъдрост. Познаването на Истината, открита на човеците от Господа, достъп до която има само чрез вярата, Истината, непристъпна за падналия човешки разум, в учеността се заменя с гадаене, предположения. Мъдростта на този свят, в която почетно място заемат мнозина езичници и безбожници, е пряко противоположна на самите начала на духовната, божествената мъдрост. Не можем да сме последователи и на едната, и на другата, от едната непременно трябва да се отречем. Падналият човек е "лъжа", от мъдруванията му се съставил "лъжеименният разум", т. е. мисли, сбор от понятия и познания, които са лъжливи и имат само вид на разум, а по същността си са люшкане, бълнуване, беснование на ума, поразен от смъртната язва на греха и падението. Този недъг на ума особено пълно се открива във философските науки." Светител Игнатий (Брянчанинов).

(Следва)

Из книгата „Какво е необходимо да знае съвременният православен християнин“ от архимандрит Лазар Абашидзе, Тавор прес, София

Отечески съвети

СВ. НЕКТАРИЙ ЕГИНСКИ: ДУХОВНИ НАПЪТСТВИЯ

Обичай молитвата, поста, бдението.

Бъди усърден в работата, прекарвай в мълчание (времето си).

Бъди съвършен в смирението, приличието, търпението, постоянството, разсъдителността и вниманието.

Бъди скромен, целомъдрен, съвършено послушен, милосърден, безпристрастен, незлопаметен.

Проявявай самоотверженост, благородство, благотворителност, правота на духа, невинност, чистосърдечие.

Принуждавай себе си, не забравяй труда.

Придобий любов към труда, прогонвай страха, отхвърляй гнева, имай спокойствие на духа.

Затвори себе си за желанията на страстите.

Не проявявай никаква грижа, никаква загриженост или по-скоро имай само една грижа - да напредваш в духовния живот.

Бори се, търси съвършенството, за да принесеш плодове, достойни за покаянието си.

В сърцето си пази спомена за Името на Небесния Жених, никога не преставай да Му служиш.

Обичай да пребъдваш в двора на Господа и да възпяваш от все сърце своя Творец и Бог.

Източник: www.predanie.bg

Детски свят

КОЗЛЕТО И ВЪЛКЪТ

Качил един пастир мъничко козле-сукалче върху сламения покрив на кошарата, за да е в безопасност, и повел стадото на паша. Козлето обикаляло насам-натам по покрива и не щеш ли, когато застанало на ръба, видяло един грамаден сив вълк. То започнало да се присмива и подиграва на хищника, да се хили и плези – успяло да обиди звяра по всеки начин, който щукнал в козята му главица.

Вълкът приближил кошарата, вдигнал нагоре глава и рекъл на сукалчето:

– Добре те чух и видях, но нито твоите обиди, нито твоите подигравки ме засегнаха. Докато си там горе, говори покривът вместо тебе!

Та ето и поуката:

„Не казвай нещо, което не би посмял да кажеш по всяко време.“

Езоп

Източник: www.prikazki.eu

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

8 ноември † 7 Неделя след Неделя подир Въздвижение. Събор на св. архангел Михаил. Св. мчк Ангел Лерински. (*Архангеловден*) Гл. 6, утр. ев. 1, ап. Ефес. 2:4-10 (с.224), лит. ев. Лк 8:41-56 (с.127) [на Архангелите: ап. Евр. 2:2-10 (с. 408), лит. ев. Лк 10: 16-21(с. 275)] (Тип. с. 113)

9 ноември *Св. Нектарий, еп. Егински, чудотворец. Св. мчци Онисифор и Порфирий. Преп. Матрона и Теоктиста

10 ноември Св. апли Еразт, Олипм и Родион. Преп. Арсений Кападокийски

11 ноември *Св. мчк Мина. Св. мчци Виктор и Стефанида. Св. мчк дякон Викентий. Преп. Теодор Студит, изповедник (Тип. с. 114)

12 ноември Св. Йоан Милостиви, патр. Александрийски. Преп. Нил Постник. Преп. Нил Мироточиви, Атонски. Св. прор. Ахия

13 ноември *Св. Йоан Златоуст, архиеп. Константинополски (Тип. с. 116)

14 ноември *Св. ап. Филип. Св. благоверни цар Управда-Юстиниан. Св. мчк Константин от Идра (Тип. с. 118) (*Рождественски заговезни*)

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма ставрофорен иконом Емилиян Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба” 2, храм „Свето Благовещение”

Енорийски лист „Благовестие” се разпространява безплатно

Можете да намерите изданието и на интернет адрес:

www.hram-blagoveshtenie.bg